

„KÖZZÉTESZÉS:
Egész évre . . . 6 ft.
Fél évre . . . 3 ft.
Negyed évre 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét
illető küldemények a
szerkesztőnek, anyagiak
a laptulajdonosnak kül-
dendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
többszöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyitlér sora 25 kr.
Bélyegdíj minden hirdetésnél
30 kr.

A hirdetések Bittermann
Nándor könyv- és könyvnyomdá-
jában és a szerkesztőnél fogad-
tatnak el.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

A helységnevek.

Zombor, 1897. dec. 16.

Már megemlékeztünk arról a fontos törvényjavaslatról, a melyet a helységnevek rendezése tárgyában Perczel Dezső belügyminiszter készített elő.

Minden különös felhevülés és az ország közvéleményének tulságos kihívása nélkül szavazta meg a napokban a képviselőház ezt a törvényjavaslatot, mely a képviselőháznak magának becsületére válik, a javaslat szerzőjének pedig hervadhatlan érdemül kell felírni. Evtizedek óta mindegyik belügyminiszter kivétel nélkül belátta és ismételt hangsúlyozta annak szükséges voltát, hogy a legfontosabb lépést Magyarország nemzeti politikájában az a törvényes intézkedéssel kell tenni, mely szerint Magyarország helynevei magyarok legyenek és e magyar hivatalos neveket iratokban, okmányokban, könyvekben kivétel nélkül használni kelljen.

Attól féltek-e az előbbeni miniszterek, hogy a nemzetiségi kérdést forgásba hozzák, vagy teendőik sokasága miatt nem volt idejük ily irányú törvényjavaslat kidolgozására és a parlament elé terjesztésére? Elég az hozzá, hogy Perczel Dezső mostani belügyminiszternek lett fentartva, hogy erre a hazafias tényre vállalkozzék, jóllehet ő is ép oly nagy óvatossággal és körültekintéssel kezeli a nemzetiségi kérdést, mint legtöbb előde, és dacára annak, hogy tárcájának teendői nemcsak nem apadnak, hanem majdnem hónapról-hónapra szaporodnak.

Csak szilárd, hazafias elhatározás kellett hozzá és annak bölcs megfontolása, hogy mint kelljen a dolog nyelét megfogni. És valóban okos kezdeményezése volt ez a miniszternek, amely ráteszi a koronát a sarkalatos nemzetiségi törvényre. És nagyon itt volt az ideje e törvény megalkotásának, mert sok magyar helynév ment már feledésbe és napról-napra több könyvet adtak a tanuló ifjuság kezébe, melyekből a magyar helynevek ki voltak irtva és ezek helyett olyan elnevezések olvashatók, melyek minden egyebet inkább, csak magyarok nem.

A nemzetiségek a javaslat tárgyalásakor

részint nem jutottak szóhoz, részint hazafias módon egyetértettek a törvénnyel. Csak az erdélyi szászok mozgolódtak a törvényjavaslat ellen, de mozgalmuknak nem volt magyarellenes jellege, hanem csak a történelmi jelleg megóvására szorítottak a nemzetiségi álláspont előtérbe állítása nélkül. Mert nemzetiségi veletlenségeknek sem a kormány, sem a képviselőház a legcsekélyebb engedményt sem tehette volna, míg a történelmi ambícióknak a megengedhetőség teljes mértékben eleget tettek.

Az erdélyi szászok, hazafiasságuk hangsúlyozása mellett, történelmi emlékeik számára a képviselőháztól bizonyos kegyeletet kívántak és a képviselőház kész is volt kétségbe nem vont hazafiasságukat azzal honorálni, hogy a törvényjavaslat által követett cél veszélyeztetése nélkül a legnagyobb készséggel teljesítette kívánataikat. Az egész akciónak kiválóan magyar jellege volt, ennek a magyar jellegnek legjobb akarátát és tudását szentelte a miniszter. Ezért marad Perczel Dezső e tényre a magyar nemzetiségi politikában feledhetetlen és utánzásra méltó.

Nagyérdékű előadás.

— A párisi világi kiállítás. —

Lukács Béla, volt kereskedelemügyi miniszter, az 1900-ik évi párisi nemzetközi kiállítás kormánybiztosa folyó hó 12-én Szegeden, a kereskedelmi és iparkamara székházának nagytermében a párisi kiállítás céljainak ismertetésére irányuló nagyérdékű előadást tartott.

Előkelő, nagyszámú közönség hallgatta végig a nagyérdékű előadást, a mely mindvégig általános figyelmet keltett.

Lukács Béla kormánybiztos azzal kezdte előadását, hogy az 1900-ik évi párisi nemzetközi kiállítás reánk nézve abban is különbözni fog az eddigi hasonló kiállításoktól, hogy a magyar kormány különös súlyt akarván helyezni a kiállításban való képviseltetésünkre, kormánybiztos kiküldetését határozta el. Ez a kormányintézkedés a magyar törvényhozás útján szentesítést nyervén, nemzeti közakarattá vált.

Mintán tehát a törvényhozás és a kormány mindent elkövettek arra nézve, hogy a magyar nemzet a többi művelt európai nemzetek sorában az őt megillető helyet elfoglalhassa, az ország népén, a magyar nem-

zetben van a sor, hogy az 1900. évi nemzetközi kiállításban a hozzá méltó helyet be is tölthesse.

Nem könnyű feladat ez — mondá a kormánybiztos — ott, a hol a nagyvilág minden művelt népei találkozni fognak a munka és tudomány fegyvereivel.

Nagy nemzeti felelősséggel jár az ország ilyenmő részvétele, a nemzet becsülete nagy kötelességeket ró a résztvevőkre és intézőkre egyaránt.

Különösen ma, midőn a magyar állami önálló élet demonstrálásáról lesz szó.

Ezután a kormánybiztos a kiállítás szervezésére vonatkozó megállapodásokat kezdte részletezni, ismertetni.

Nem csekély nehézséget fog képezni az egyes nemzetekre nézve azon körülmény, hogy az 1900. évi párisi nemzetközi kiállítás beosztása, az eddigi hasonló kiállításokban követett rendszertől eltérőleg egységes zárt csoportokban fog rendeztetni, melyekben a különböző népek, országos vagy nemzeti jellegük szerinti elkülönítést nem nyerhetnek, minden megjelenőnek önmagában is kiválónak, figyelemreméltónak kell lenni és az egyes csoportokban még sem az egyéneknél suly, hanem inkább a nemzeties sajátságok lehető kidomborításával keresztül vitt gyűjteményes kiállítások fognak szerepelni.

A 18 csoportra osztott kiállítás 12 különböző helyen fog rendeztetni és az ilyen helyeken igen kevés tér fog jutni a különböző nemzetek részére, mert a világ valamennyi művelt népei részt fognak venni a kiállításban, melyben egészen elkülönített helyet csak azon kevésbé művelt népek fognak nyerni, a melyek kezdetleges visszamaradottságuknál fogva a művelt nemzetek között sort nem állhatnak, helyet nem foglalhatnak.

Mindamellett is lesz a magyar nemzetnek, illetve a kormánybiztoságnak egy külön képviselői épülete, melyben esetleg a magyar nemzeti történelemre vissza tekintő kiállítás is elhelyezést talál.

A kormánybiztos ezután kifejtette, hogy a szükre szabott területeken, ha nem is lehet a kiállított tárgyak nagy tömegével hatni, a helyes megválasztás és célszerű csoportosítás által, az óhajtott eredményt el lehet érni és a nemzeti sajátságainkat ki lehet domborítani. Tehát a nehezségek miatt nem szabad a kishitűség hibájába esnünk, annál inkább nem, mert a nagyvilág művelt népei előtt, a kik eddig majd a kelethez, majd a nyugathoz soroztak bennünket, be kell bizonyítanunk, hogy mi már a művelt nyugathoz tartozunk.

A „BÁCSKA” tárcája.

Mutatvány a „Vesztett boldogság”-ból.

Irtá: Erdélyi Zoltán.

Csönd lesz megint, Petényi látja,
Neki kell szólni itt előbb:
„Ha hozzám jönne kis Larácska,
Megtarthatnók az esketöt.
Szeretem! érzem, érzem régen!
Ott választ, itt az áldást kérem,
Itéljenek sorsom fölött! . . .”
Lara elsápad, teste reszket,
Levél az ágon így remeghet,
Ha a fatörzs — villámütött.

Az agg ezt látta, észrevette,
S komor lesz arca hirtelen.
Hát romba dőlne mégis terve
Valósága perciben?
Nem engedi! nem! s megmutatja,
Nem olcsó vágyának lett a rabja!
Szeliden így szól: „Gyermekem!
Hallgass szavamra! tán a végső,
Egy perc! s lehet már minden késő,
Te sem beszélhetsz már velem!”

Kezéd megkérték s választ várva,
Előtted állok — hű barát:
Hallgass az egyszer még szavára,
Tudod, csak jót akar apád!
Sok évet éltem. Tenger bánat
Vetett utamra sokszor árnyat,
Tapasztalásban lettem agg,
Tudom, mi az, ha vértünk lázad,
S szívünket, ezt a gyöngye ágat
Sodorja vészese forgatag.

Mit várunk, hogy kimondja ajkad,
Szived talán rá mást felel,
De ki csupán szívére hallgat,
Sokszor nagy kincseket vet el.

Virág vagy, mit letépni szoktak,
S tudom, sok társid hervadoznak,
De lásd! te néked nem szabad!
Hallgass szavamra, édes lányom,
S álmat cserélve boldogságon,
Oszkárnak add igen-szavad! . . .”

Lara csak nézte, nézte hosszan
Apját, ki így beszélt neki,
Szíve már csöndes, félve dobban,
Szavát emelni nem meri.
Csak hallgatott, de annyit látott,
Hogy eltemetni sok szép álmat,
Eleg egy perc, egy pillanat,
És tudta, hogy a boldogságot,
A mire szíve oly hön vágyott,
Remélnie sohsem szabad.

Ha úgy tesz, mint az apja kérte,
Szívét tagadja meg csupán;
Ha megtagadja — bús sejtése:
Nem él Radó e perc után.
Imádtá apját s kész volt érte
Mindent elrabló veszteségre,
Csak őt ne érje fájdalom, —
Aztán jöhet, mi sorsa néki,
A mit föláldoz, meg se meri,
Majd él hát — boldogtalanon.

Hangját a sírás el nem fogta,
Szemébe egy könny sem szökött . . .
Radó kezét kezébe fogva
Melengeté csókok között.
Temetni készült, s e munkához
Nagy csöndbe fog, nem sír, nem átkoz,
Lemondás rezg át csak szaván:
„Úgy lesz, a mint te kéred, várod,
Csupán még áldásodra várok,
Add hát reánk, oh jó apám!”

DIVATOS SZOKÁS.

(Elmeséli egy apatini agglégény.)

Meleg szeptemberi reggel volt. A nap forrón süttött fejemre, mintha le akarná perzselni azt a kevés haj-

szálat, mit a jó Isten valószínűleg azért hagyott hátra kopaszos fejemen, hogy társaságban, a hol egynéhány kamasz van, azok a legnagyobb költőiséggel idealjoknak parányi fülecskéibe sughatják ugy, hogy más is meghallja s nem minden célzás nélkül: „fehéren süt a hold”. Némely esetben jó, sőt kívánatos a kopasz fej, pl. a borbélynál. Az ember nincsen kitéve az olló örökös és keserves csattogatásának, vagy ha igen, legalább csak rövid időre. Ilyenkor, ha látom lassan fejemről hullani gyér hajszálaimat, arra a nótára gondolok: „Sűrű csillag ritkán ragyog az égen” — már mint az én hajam a fejemen.

Olvastam. Nővéreim, számmal ketten, velem együtt hárman valánk, ugrándoztak körülöttem addig, míg a könyvet a földhöz nem vágtam, miáltal ugyan kissé szétriasztottam őket, de elérték azt, hogy kívánságaikat előadhassák.

— No, mit akartok?
— Kedves Józsi, de ne haragudjál . . .
— Nem!
— Eljősz . . .
— Mi lesz? Vagy szólj vagy ne szólj!
— Ne haragudjál, gyere délután velünk, itt lesznek a szomszéd-lányok, van egy szép vendégük és elme-
gyünk sétálni az erdőbe.

A „vendég” szóra figyelni kezdtem. Mert az — leányt értek, férfakkal nem törődöm, ugys együtt van minden este a tarokk-kompanya — ritkaság nálunk a faluban.

Egész esztendőn át nem lehet idegen hölgyet látni, kivéve a cirkuszdámakat, kik az embernek ölébe pottyannak, ha gebéiken holmi tügyetlen darabot produkálnak és a színésznőket, — már nem Blaha Lujza és Kúri Klárát értek — kik ha énekelnek, tátogatják szájukat, miként az emberevő cápák és énekkkel annyira elbájolják az embert, hogy a menyek összes poklaiba képviseli, illetve beleéli magát. Ifjabbik nővérem ismét kezdé:

— Jősz tehát?
— Milyen vendég lesz ott?
— Egy pécsi gyönyörű lány, hát szólj már? —
kiáltott már kissé titlmetlenül.
— Eljövök.
— Biztosan?

Ujdonságok.

Lapunk keddi száma a déli órákban jelenik meg, hogy tudósítást hozhassunk a vármegyei közgyűlésen megejtendő választásokról.

Személyi hír. Perczel Dezső, belügyminiszter, nagybátyja, Perczel Miklós, volt Baranya megyei főispánnak látogatása végett folyó hó 13-án Budapestről Szabadkán keresztül Bajára utazott. Az esti 6 órai gyorsvonattal érkezett Szabadkára; az állomáson Schmausz Endre főispán, ifj. Vojnits Sándor, Piukovits József, Vermes Béla és Bezedéry István országgyűlési képviselők és Mamusich Lázár polgármester a tanács tagjaival együtt fogadták a belügyminisztert. A miniszter igen nagy örömmel és köszönettel fogadta e nem várt fogadtatást, — és ifj. Vojnits Sándor országgyűlési képviselő meghívása folytán ennek lakására ment az egész társasággal együtt. A miniszter rövid háromnegyed órát töltött ifj. Vojnits Sándor házában, onnan az egész társaság kíséretében a vasutra hajtatott és tovább utazott Bajára.

Kinevezés. A belügyminiszter a vajzakai anyakönyvi körletbe Hiel Lipótot anyakönyvvezetővé nevezte ki.

Áthelyezés. Az igazságügyminiszter Frankfurt Ernő inokot a bajai kir. járásbíróshoz helyezte át.

Számonekérés. Dr. Vojnits István főispán Bács-Bodrogh vármegye központi hivatalainál folyó hó 19-én számonekérést tart.

Pályázat. Pályázat van hirdetve a palánkai kir. járásbírósnál telekkönyvi irnoki állásra.

Választás. O-szabványi segédjegyzővé Ivencz Frigyes kupuzsini segédjegyző választott meg.

Zombor város ipartanácsa. Zombor szab. kir. város ipartanácsa az 1898. évre a következőleg alakult meg: elnökök: Schlagetter Gyula polgármester; a közigazgatási bizottság megválasztotta Heindlhofer Robertet és Bittermann Nándort, póttagokul Koszanits Szilárdot és Lang Floriánt; a szegedi kereskedelmi és iparkamara megválasztotta rendes tagokul Bikár Simont és Steiner Lajost, póttagokul Weidinger Sándort és Szalay Károlyt.

Szülveszter-est. A zombori kaszinó-egyleti dalárda minden évben nagyszabású hangversenyt rendez Szülveszter estéjén. A dalárda — mint értesítünk — ez évben is hű marad eddig, a közönségre nézve igen kedves szokásához. Az előkészteték már folynak, úgy, hogy a közönségnek ez évben is nem kevésbé élvezetes hangversenyben lesz része.

Választás. Uj-Palánka községében Heberling János községi esküdt elhalálása folytán megüresült esküdti állásra Kranacher Miklós, Rechlinger Jakab községi pénztárnok lemondása folytán megüresült pénztárnoki állásra pedig id. Beck Jakab választották meg.

Vonatközlekedés Zombor és Újvidék között. A szegedi üzletvezetés értesítése szerint f. évi december hó 15-től Zombor és Újvidék között az eddigiek kivül még egy személyszállító vonat közlekedik. Zomborból reggel 7 órakor indul s Újvidékre ér d. e. 10 óra 38 perckor. Újvidékről reggel 7 óra 55 perckor indul s Zomborba ér 11 óra 30 perckor.

Kitüntetett kiállító. Dudás József, vármegyei íktató a milleniumi nagy éremmel lett kitüntetve szegedi magasan és kitartóan repülő, egyszínű és szívható galambjaiért. Az érmet a napokban kapta meg.

Erdészeti albizottsági ülés. Bács-Bodrogh vármegye erdészeti albizottsága tegnap d. u. 4 órakor ülést tartott.

Választás. Prigl-szt.-iváni adópénztárnoki állásra Lencz József lekötésére folyó hó 13-án választott meg.

Jutalomjáték. Vasárnap lesz Hevesi Jankának, a társulat egyik primadonnájának jutalomjátéka. Színre kerül a „Subanc“ c. operette.

Uj irnok N.-Palánkán. N.-Palánka községében ifj. Herczeg Gyula lekötésére folyó hó 13-án megüresült irnoki állásra ifj. Bernhard György választott meg.

— A legszegebbiztosabban.

Volt erre öröm izraelben. Nővéreim majd kiugrottak bőrtükből eme nyilatkozatomra. Alig voltak képesek dőlni ebédjük megemészteni. Csak atyám hatalmas dörgéseivel sikerült az örülő és vig kedélyeket lecsillapítani.

Igaz, pardon! Egy kis felvilágosítással tartozom még nővéreimnek, mindenféle tévedések kiküszöbölésére. Önök talán azt hiszik, hogy azok holmi cukros mandulácskák, vagy éretlen bakfissek? Tévedni méltóztatnak! Először is azért, mert nem cukros mandulácskák, — még átvitt értelemben sem — hanem mártóbbak, mint mandulák, másodsor azért, mert már Bratfissok — eme szót használom egy leány magasabb korának kifejezésére — és harmadsor a döntő főoka, mert a fiatalabb életének már huszadik tavaszát éri el. Ilyetén rendben lévén, folytathatom.

Délután ismét nagyapó-székemben ültem könyvvél kezében, sőt kéreztve a nap sugarainak égető hullámai-ban, midőn a legnagyobb robajjal lépte át a kiránduló társaság atyámnak nyak-, illetve lábkücsököt kapuját, azaz, hogy annak küszöbét. Négyen valának. Három gyönyörű szomszédkisasszonyaim, kik közül a legfiatalabbik hivatva leszen életem sanyaru napjait megédesíteni, a negyedik pedig volt a vendégek vendége. Mondhatom gyönyörű egy teremés a maga nemében. Költői magas homlok, pisze orr, eper-ajk, hattyu nyak, holló fültök és vénusi termet. Orcáin észre lehetett venni a derült vidám életnek sugárzó piros rózsáit. Hejh be jó, ha az embernek nincsen gondja, nincsen bánatja! Milyen édes akkor az élet!

A bemutatkozások után pakkoltunk és utnak indultunk, összesen heten, miként a bibliai gonoszok. Engem ugyan úgy bekalloptak és bekendöztek, hogy nem lett volna ember, ki ilyen felőlem ne hitte volna, hogy Afrika őserdeiből kiszabadult szörnyűsültt vagyok, mind a mellett igen jól mulattam az egész uton. A boldogságos sors keze megfogván karomat, a szép leány — kinek keresztneve különben Rózi volt — oldala mellé lödött. Mint kitantult agglégény, összes udvarlási tehetségemet összeszedtem, hogy új ismerősömet jól mulattathassam, kibe már az első pillanattól kezdve —

Színházi műsor. A jövő heti színházi műsor a következő: Vasárnap Hevesi Janka jutalomjátékul „Subanc“ operette, hétfőn „Trilby“, kedden „Leszámolás“, szerdán „Boszorkányvár“, csütörtökön „Könyvtárnok“, szombaton „Don Caesar de Basan“, vasárnap „Rezervisták“. — Azon esetre, ha V. Margó Célia vendég szerepelt, úgy a műsor a következőleg változik: hétfőn „Nebántsvirág“, kedden „Ingenyelők“, szerdán „Üdvöske“, mindhárom darab V. Margó Célia fellépéssel; csütörtökön „Mariana“, szombaton és vasárnap mint fent.

Ösztöndíj-pályázat. Az 1897—8. tanév kezdésétől következő ösztöndíjjal rendelkezők töltendő be:

1. A Széchenyi győri püspök-féle alapítványnál egy 300 frtos és két 150 frtos állomás.
2. A Lippay győri püspök-féle alapítványnál egy 300 frtos állomás.
3. A Mattyasovszky-féle alapítványnál egy 90 frtos állomás.
4. A gróf Harrach-féle alapítványnál két 120 frtos állomás.
5. A Szvoboda-féle alapítványnál egy 150 frtos állomás.
6. A Latinovits-féle alapítványnál egy 150 frtos állomás.
7. Az Adamovics-féle alapítványnál egy 100 frtos állomás.

Ez ösztöndíjakra általában csak oly r. kath. vallású tanulók tarthatnak igényt, kik legalább is már a gimnázium vagy reáliskola I. osztályát jeles előmenetellel befejezték.

Ez általános feltételek mellett a Széchenyi- és Lippay-féle ösztöndíjakat első sorban az ezen ösztöndíjalapból kisebb ösztöndíjakat élvező tanulók előléptetés-ként és ha ilyenek nem pályáznak, másodsorban más dunántúli származásúaknak van azokra elsőbbségi igényük.

A Mattyasovszky ösztöndíjra első sorban családbeli ifjak, másodsorban Liptó, Trencsén, Turóc, Árva és Szepes vármegyékből származó tanulók.

Az Adamovics-féle ösztöndíjra pedig a rokonok részesülnek elsőbbséggel.

A Latinovits ösztöndíjra csak családbeli ifjak, — a Szvoboda-féle ösztöndíjra pedig az Eszterházy herceg uradalmában alkalmazott tisztek gyermekei tarthatnak igényt.

A pályaműveket a következőkkel szerelendő fel:
1. A tanuló születési bizonyítványával.
2. A tanulónak mult tanévi iskolai bizonyítványával s folyó tanévi időszaki értesítőjével, illetőleg indexével.
3. A tanuló vagyoni és családi viszonyait, valamint az egyes ösztöndíjaknál feltételezett származást igazoló hatósági okmányokkal.

Megemlítendő a pályaművekben ama körülmény is, vajjon élvez-e pályaműveit a tanuló egyik testvére ösztöndíjat, vagy állandó segélyt s mily alaptól és megjelölendő a pénztár, melynél az ösztöndíj adományozás esetében kiutalványozandó volna.

Az ekkép felszerelt pályaművek a Széchenyi- és Lippay-féle ösztöndíjakért a győri püspökhöz, a Mattyasovszky-féleért a nyitrai püspökhöz, a gróf Harrach-féleért a gróf család idősbírához Moson megye utján, a Latinovits-féleért a Latinovits család idősbírához Bács megye utján, az Adamovics-féleért Bács-Bodrogh vármegyéhez mint illetékes pártfogóhoz, végre a Szvoboda-féleért kérvények a vallás- és közoktatásügyi miniszterhez intézendők az illető tanintézeti elöljáróságnál az 1898. évi január hó 10-ig benyújtandók.

A középiskolai tanári testületek és kérvényeket szabályszerű kijárási alapján az 1898. évi január hó 20-ig a főigazgatókhoz terjesztik fel.

A főigazgatók, a felsőbb tanintézetek azokat véleményük kíséretében az 1898. évi január hó 31-ig fogadják az illetékes pártfogókhoz beiktatni.

A jelzett határidő után vagy az illető tanintézeti elöljáróságok mellőzésével a pártfogókhoz közvetlenül beérkező kérvények nem fognak figyelembe részesülni.

A magyar király és az osztrák császár. Felső-Szt.-Ivánról írják: Az osztrák parlamenti botrányokat tárgyalta a helyi polgári kör néhány kiválóbb tagja, kik közül egy éltesebb ur mondta el a következőket: A 67-iki kiegyezést a 67-es bizottság heves vitái előzték meg. Nyáry Pál Deák Ferencet zsákutcába akartván szoritani, így szólt: Valamint Magyarországnak, úgy az osztrák birodalomnak is önálló, független törvényhozásuk és annak felelősséggel tartozó kormányzattal kell birnia. Ha ez így van, bátorodom kérdeni, hogy a 29. §-ban említett közös miniszterium ki által fog ki nevezetni? — kérdé diadalmasan. Nemetem szerint ezt az osztrák császár nem teheti, mert akkor a magyar király szuverén jogát sértené meg és — viszont. Miként lehet tehát e kérdést megoldani? — A hallgatóság azt hitte, hogy erre Deák sem fog tudni kávénciát találni. Am ő nyugodtan és komolyan válaszolt: Én azt hiszem, hogy öfelsége a magyar király és öfelsége az osztrák császár majd csak meg fognak egyezni maguk közt.

Választás. A bacsai körálatorvosi állásra Wittinger Richard választott meg.

A posta karácsonya. A postai csomagok helyes címzése, csomagolása és földása tárgyában a karácsonyi ünnepre egy figyelmeztetést adott ki a budapesti posta- és táviratigazgatóság. E szerint pénzt legcélszerűbb utalvánnyal küldeni, de küldhető lepecsételt levélben is; csomagolásra faladácska, vesszőkösár, vászon vagy kis sulyú tárgyaknál többrétegű papir használható; a címzett teljes neve és teljes lakása olvashatólag irandó; a címet magára a burkolatra kell írni; kívánatos, hogy a teljes címet papirosra írva magában a csomagban is elhelyezze a földadó; a fogsasztási adó alá eső tárgyak küldésénél a borítékra irandó annak minősége és mennyisége is; a csomagokat lehetőleg délelőtt kell földadni.

Hymen. Dudás István, a zentai takarékpénztár igazgatója, eljegyzett folyó hó 5-én Csupity Leoszava kisasszonyt Pacserről.

„Tolvaj segéd.” E cím alatt a „Bácskai Hírlap“ a következőket írja: „Zombori levelezőnk írja: A helybeli nagy trafikos, Falcione Gusztáv tegnap rájött, hogy több száz forint értékű bélyeg és váltótulaj bányai fiókjából. A gyuan mindjárt Neugebauer Péter nevű segédjére irányult, kit rögtön le is tartóztatott. A tettes már hosszabb idő óta üzte manipulációját. — Ebből a hírből csak annyit igaz, hogy Falcione Gusztáv fent megnevezett segéde 100 darab 5 krajcáros bélyeget lopott el. Ennél az első kísérletnél rajta vesztett. A tolvaj nincs letartóztatva; Falcione Gusztáv elbocsájtotta a szolgálatából, de nem jelentette fel.

Szocialista mozgalmak. Sajnálattal értesültünk arról, hogy Martonoson, Kupuzsinán, de különösen Szontán a szocialisták erősen feszkedőnek. Állítólag karácsonyi előestéjén nagyobbszabású tüntetést rendeznek. A községi elöljárókat s az urakat fenyegetik és váltig hangoztatják, hogy elfoglalják a községüzletet. Az illetékes hatóságok eber figyelemmel kísérik a mozgalmakat s a szükséges intézkedéseket sürgősen tognatosítják. — Kupuzsináról e tárgyban így írnak: „Kupuzsinán a szocializmus megdőbött mérvben terjed. Számuk már meghaladja a hétszázat. A beiratkozások egyremásra folynak. Fejenként 10 kr beiratási díjat fizetnek. Budapesti sajtószerű jelvényeket kapnak. Kokárdaféle két egymással fogdó kézzel, kalapácsal s e fölirattal: „jogot a népnek“. Egyes házaknál reudes gyűlékezéseket tartanak, hol aztán a legvéresebb száju hírlapokat olvassák s a legbuzább eszmékért érlelik. A községi lakosokra részint megfélemlítés, részint egyéb módon oly nyomást gyakorolnak, hogy még az értelmesebbek is csatlakoznak hozzájuk. Nyiltan hirtetik, hogy újvétől kezdve nagy változásokat fognak a községben létesíteni, sőt a községüzlet elfoglalásáról is beszélnek. Anyai bizonyos, hogy titokban forr közöttük valami.”

Esküvő. Gallé Dániel, zombori városi aljegyző tegnap d. e. esküdtött örök hűséget Kis-Szebenben Gallé Évi kisasszonynak, néhai Gallé Gusztáv, volt kis-szebeni ügyvéd leányának.

mert én igen hevesvérti vagyok — szerelmes voltam. Pár perencyi siri csend után ekképen kezdém:

— Hogy tetezik kisasszony szerény falunk?
— Igen jól — felelt ő gyorsan. A városban az ember folyton unatkozik, nincs kivel társalogni. Ha néha összejön egy-egy vidám társaság, a fiatal emberek csak grande lumpolásait kezdik fitogtatni, mely reánk, lányokra nézve nem valami kellemes társalgási tárgyat képez. De itt falun az élet egészen más; nincs az a pillanat, melyben valami vidámságot, újat és örömet nem lehetünk. Most is kedves cousineim újabb örömet szerzeni akarván, elvezettek önköz és máris hálás vagyok irántuk, pompásan érzem magam az önköz körében.

Kedves Rózsikának beszélőtehetségét megítélve, arra a kellemes megjóződésre jutottam, hogy azt rendkívüli mértékben bírja, miáltal nekem persze a sok beszélgetéstől tartózkodnom kellett, nehogy még valahogyan megsüketüljek.

Mikor az erdőbe értünk, mégis már sikerült neki szerelmem vallani, de ő csak folyton mosolygott. Leheverésztünk a fűbe; szerelmes szavakat suttogtam aranyos füleibe. A szerelm tizenek lángoló szavai már elértek tetőpontjait és ő még mindig csak mosolygott. Átvittem az időre a társalgási fonalat.

— Gyönyörű nap van ma — kezdém nem minden költői páthozs nélkül.

— És az ég milyen derült. Ugy szeretnék abba a szép világos-kékbe bujni, hogy sosem jönnék többé vissza!

— Értem sem?
— Hogy is ne!
— Hát valóban nem szeret?
— Majd mindent kifecegek önnek.
— De legalább egy biztató szót mondjon!
— Nem mondok.
— Jól van. Ha engem úgy kinez, úgy tetézi faldalmait, egy jól irányított golyó agyamba, majd csak be fogja bizonyítani, mily örültem szerettem.
— Már miért tenné azt?
— Mert én nagysádnélkül nem élhetek.
— Hát éljen akkor nélkülem?!

— Nem lehet. Lássá kérem, boldogtalan voltam, vagyok, leszek és leendek, míg csak ez a nyomorult föld hátán hord.

— Uram ön valóban igen kedves. Kezdem már kissé szeretni.

Köszönöm, kiszhand! gondolám magamban, ha te férfiak akkor kezdés szeretni, mikor főbe akarják löni magukat. Sajnos egy állapot, hangosan pedig ekkép feleltem:

— Nagysád kis hamis!
— Oh maga! Azonban nem mennék haza? Híjjuk össze a lányokat.
— Rajta hát Gizus, Maris jertek haza! — ordítottam.

Nemsokára összegyűltünk s ugyanígy a hogy jöttünk, vándorogtunk ismét haza. Fél óra mulva már otthon a székben pihentem, a közelgő boldogalm eltöltendő estéről álmodozva.

Vacsora után átsétáltunk szomszédunkhoz. Szivesen fogadtak, leültettek. Én azonban buskomor lettem. A szép Rózsika ugyan igyekezett vidám csevegésével felvidámitani, mi sikerült volna is, ha az a tapsifüles fiatal ember ott mellette ne lett volna. E miatt szóltam is Rózsikának, de ő szokásához híven, csak mosolygott és nevetett. Későbbem még több vendég érkezett, miattl zavarra lettem szerelmi ömlengéseimnek további kifejezésétől.

A tapsifüles fiatal ember egyszerre eltűnt. Egy jó fél óra mulva azonban ismét látszott a láthatáron szép szomszédnőim atyjának karján, ki a mellékeremből e szavakkal lépett közénk:

— Van szerencsém Nyilassi Andor urat mint Rózsika völégényét bemutatni.

Csend lön. A következő zajos pillanatban fogtam kalapomat és úgy elléptem, hogy hat ökr sem húzott volna többé vissza. — Ebbeli bubánatomban a „Hat ökröz“ mentem és hajnalig Bacchusnak áldoztam.

Másnap eszembe jutott falunknak ama divatos szokása, hogy a lányok hozzánk jönnek völégényért, illetőleg menyasszonynya lenni.

Neuser Ármán.

Eljegyzett hódásági leányát.

Nagydélután Két épült eszközök. Árpa, néha sem tudtam még biztosan a hatalmas nem birtak hogy előt keletkezés.

Névalamint kisbelügyminiszternek volt a feltés. Egy s ami meg 19 éves teborzalmak. Egy fehér ról az alagátalban estéknél 9-én este de a lakás Brankovits talála az kezdett, 19 éves asszony, az kovits Igny akarván a v és óriás indultak. Sziklógosan kiszólba. Az elmenésze kelődni keztaikkal be a szobában és a felhőm asszony. A csapások h menekült az kezni sem 19 éves fia, ágy alá lapu edes apját. és a szabadl ahol most vattették.

Póttala kereskedővetkező leira kiutetel az kedvezőtlen m. kir. minie keresésére, a utasítás utjar hó 26-án 4 m kir. államva állomásokra s illetve mez állomáson te gyszatára re korpa, olajp konkoly ut legkesőbb engedélyezte a. kelt leirat kedők részér mény (az 1 dítottái) a és módozatok eljárás melle de legkesőbb kalmaztassé mazom cimé tassion ki az takarmányok szállításra 10

Öngyvárosi utcás akarta magt délelőtt 11 9 magára zárt akart válni a viselkedése; a férje épen szédjalt, mire megmentette a szerencsét.

Művesztési felhív Irta Erdélyi rajzaival. Ára manyos akad 100 aranyas regényemnek közrebocsátás hirdetek ellopá finom velinpa A szöveghez Antal rajzolat nyujtson az a jelentés, amey Ferenc bíralat kám egyik res 1897. november hivatkozott res Nadasdy-díjat sodik évben K Arany János Az akadémia

Eljegyzés. Resch Ferenc hódásági kereskedő eljegyezte Hausz Mariska kisasszonyt, Hausz Keresztély hódásági vendéglőtulajdonos és takarékpénztári pénztáros leányát.

Nagy tűzvész. Kis-Hegyesen folyó hó 6-án déltán 3 órakor tűz ütött ki Varga György szállásán. Két épület esett áldozatul a tűznek, továbbá gazdasági eszközök, 70 métermázsás tiszta buza, 50 métermázsás árpa, néhány kazal szalma. Az istállóban volt 2 tehenet sem tudták megmenteni. Az összes kár 4000 forint, sőt még biztosítva sem volt semmi. A dühöngő szél szította a hatalmas tüzet, a megjelent tűzoltók víz hiánya miatt nem bírtak a tüzzel, még lokalizálni sem lehetett, nem-hogy eloltani. Még a mentés is lehetetlen volt. A tűz keletkezése ismeretlen; a nyomozás ez irányban folyik.

Névváltoztatás. Gibicz Antal bajai lakos, valamint kiskorú Gyula, Géza és Ödön fia vezetéknevüket belügyminiszteri engedéllyel „Majtényi“-ra változtatták.

Szerelmeftésből gyilkosság. Veres tette nek volt az okozója e napokban Moholon a szerelmeftés. Egy emberélet esett áldozatul a boszu lángjának s ami meg borzasztóbbá teszi az esetet, az áldozatnak 19 éves felnőtt fia az ágy alatt elrejtve nézte azokat a borzalmas csapásokat, amelyek édes apját megölték. Egy fehér asszony volt az egész esetnek az oka, amelyről az alábbi tudósítást tettük: Brankovits Ignát szolgálóban állott özv. Lolinnénál Moholon és így csak esténként járogathatott el szép fiatal feleségéhez. E hó 9-én este 8—9 óra körül szokás szerint hazament, de a lakás türes volt, az asszony nem volt otthon. Ezt Brankovits nagyon furcsállotta. Különbösen is gyanusnak találta az asszony viselkedését, — most gondolkodni kezdett, hogy ki lehet a bűntárs, Ranski Szilko az asszony nagybátyja volt, nem ép fiatal ember, hiszen már 19 éves fia volt, de azért megis szívesen vette, ha az asszony, az unokahuga gyakran látogat el hozzá. Brankovits Ignát rája kezdett gyanakodni és meggyőződni akarván a valóról, felhajszolta testvérét, Brankovits Mitót és óriás husángokkal felfegyverkezve a nagybátyjához indultak. Itt már el volt oltva minden lámpa, bezörgettek. Szilko lámpát is gyújtott a szobájában, de haragosan kiszólt, hogy hagyják őt aludni, menjenek a pokolba. Az elkergetett testvérek ugy is tettek, mintha elmennének, de néhány lépéssről visszafordultak és leskelődni kezdtek. Valami gyanus zöreire aztán a botjaikkal bezúrták Ranski Szilko szobájának ablakait és a szobában termettek. A lámpa égett még a szobában és a félhomályban ott aludtak a nagybácsi és a hűtlen asszony. A testvérek felemelték botjaikat és borzasztó csapások hullottak az ágyra. Az asszony egy ingben menekült az ablakon át, míg a nagybátyja már védekezni sem bírt, a kapott ütések elkábították. A Ranski 19 éves fia, aki szintén abban a szobában aludt, egy ágy alá lapulva némán szemlélte, hogy ütök agyon az édes apját. A csendőrség a gyilkosokat rögtön elfogta és a szabaddai törvényszék ügyészéi fogházába kísérte, ahol most várják büntetésük kiszabását a vérfagyasztó tettükért.

Póttakarományok viteldijkedvezménye. A kereskedelemügyi m. kir. miniszter e tárgyban következő leiratot intézte a gazdasági egyesülethez: Tekintettel az ideai rossz termés következtében fenforgó kedvezőtlen gazdasági viszonyokra, a földmívelésügyi m. kir. miniszter urnak e részben hoztam intézett megkeresésére, a m. kir. államvasutak igazgatóságának adott utasítás útján egyben intézkedtem, hogy a f. évi február hó 26-án 4913. sz. alatt intézett leiratom szerint a m. kir. államvasutak bármely állomásáról magyarországi állomásokra teljes kocsirakományokban gazdák részére s illetve mezőgazdasági célokra szállítandó, a rendelkezési állomáson tényleg leadásra kerülő s a környékbeli fogyasztásra rendelt következő erőtakarományok és pedig: korpa, olajpogácsa, árpadara, kukoricadara és malomkonkoly után a nevezett vasutakon visszavonásig, de legkésőbb f. évi december hó 31-éig terjedő érvényű engedélyezett s f. évi szeptember hó 22-én 54791. sz. a. kelt leiratom szerint egyes vidéki takarmánykereskedők részére is rendelkezésre bocsátott viteldijkedvezmény (az 1 külön díjszabásnak 20 százalékkal rövidített díjtételei) a fentidezett leiratokban megszabott feltételek és módokhoz, valamint az ugyanott körülírt igazolási eljárás mellett 1898. évi január hó 1-től visszavonásig, de legkésőbb 1898. évi december hó végéig újból alkalmaztassék. Midőn erről értesíteném, egyben felhatalmazom címet, hogy a fentikinttetett határnapig szolgáltatson ki az eddigi módokhoz, valamint az említett erőtakarományoknak kedvezményes viteldijak mellett leendő szállítására jogosító igazolványokat.

Öngyilkossági kísérlet. Kovacsics Péter, városi utcáseprő, tegnap öngyilkossági szándékból felakarta magát akasztani. Az Antal-utcában levő lakásán délelőtt 11 óra után befüggönyözte a szobája ablakait, magára zárta az ajtót és egy zsinag segélyével meg akart válni az élettől. A feleségének feltűnt a különös viselkedése; benézett a kulcslyukon s mikor látta, hogy a férje éppen a zsinagot illeszti a nyakára, behívtá szomszédját, mire az fejszével feltörte az ajtót s az életuntat megmentette annak akarata ellenére. Hogy mért akart a szerencsétlen ember öngyilkos lenni, azt nem tudjuk.

Művészet és irodalom.

Vesztett boldogság. Vettük a következő előfizetési felhívást: „Vesztett boldogság.” Verses regény. Irta Erdélyi Zoltán. Illusztrált diszkiadás Neogrady Antal rajzaival. Ára vászondiszkóban 3 frt. A magyar tudományos akadémia a gróf Nádasdy Tamás nevével viselő 100 aranyas pályadíjat „Vesztett boldogság” című verses regényemnek ítélte oda. Erre a munkámra — melynek közrebocsátásával a Franklin-társulat bízott meg — hirdetek előfizetést. A munka nagy nyolcadret alakban, finom velinpapíron, diszes nyomattal fog megjelenni. A szöveghez simuló, hangulatjelző kilenc képet Neogrady Antal rajzolta. Minden egyéb tájékoztatást munkámról, nyujtson az alább közölt, művemmel foglalkozó akadémiai jelentés, amely Lévy József, Baksay Sándor és Badics Ferenc bírálatát adja vissza kivonatolva, valamint munkám egyik részlete, melyet mutatónban közlök. Budapest, 1897. november havában. Erdélyi Zoltán. — A munkánkat hivatkozott részletét lapunk tárcarovatában közöljük. A Nádasdy-díjat az akadémia 1863. óta, bár minden második évben kihirdeti, csak háromszor adta ki. 1863-ban Arany János nyerte el „Buda balála” című eposzával. Az akadémia II. osztályának kivonatolva jelentése az ideai

Nádasdy-jutalomról a következőképen hangzik: „A gr. Nádasdy Tamás nevével viselő jutalomra, melyért két évenként történeti, mondai, vagy a jelen életből vett elbeszélő költemények versenyeznek, s a jutalmat csak oly mű nyerheti, melyet a bíráló bizottság irodalmunkra nyereségnek tart, ez évben tízenyolc pályamű érkezett. Azonban csak kettő volt olyan, amely némi figyelmet érdemelt, és csak egy, a „Vesztett boldogság”, mely mint jutalmazható szóba jöhetett. A „Vesztett boldogság” verses regény, mely tárgyat az életből vette. Egyszerű, mondhatni mindennapi történet, de amelynek mozzanatait a szerző meghatókká tudja tenni. Alakjai nem képzeletiek, hanem az életből vannak véve, de nem azon nyers vonásokkal, hanem a költészet tisztító tűzén át megfinomítva. Itt-ott vannak benne felesleges vagy bányadt részletek is, de érdekel kisértés és a cselekvény fejlődését, mely csakhamar gyorsan halad a tragikus vég felé s fordulataiban nem hiányzik a szellem és eleven-ség. Az ut, amelyen a szerző vezeti hőseit, éppen oly biztos, mint az erkölcsi alap, melyre építi a mű szervezetét. Nyelvbéli előadása méltó a tartalomhoz, választékos, telve szép hasonlatokkal, különösen szépek a természet képeinek a szívreletré vonatkozó átvitelei. Megakad ugyan itt-ott egy pár hibás hasonlítás, továbbá néhány nem egészen szabatos kifejezés, de ezek a mű egyéb, nagy szépségeihez mérve, csekély, könnyen javítható hibák.” — A bírálók közül Lévy József dícsérettel tüntette ki a „Vesztett boldogság”-ot, Baksay Sándor és Badics Ferenc pedig mint irodalmunkra nyereséget a jutalmazásra ajánlották.

A huszadik esztendő. Január elsején nagy napja lesz legkedveltebb szépirodalmi lapunknak az Ország-Világnak. Ezen a napon kezdi meg huszadik évfolyamat, hogy a jövőben is, amint az eddig tizenkilenc esztendő történet, hű barátja legyen nagy és előkelő olvasóközönségének. Mert hogy az Ország-Világ e két évtizeden keresztül legelőkelőbb szépirodalmi lapjaink közé küzdötte fel magát, azt csakis a magyar olvasóközönség szeretetének és pártfogásának köszönheti. Nagy dolog volt felvenni a harcot a külföldi beözönlő újságokkal s még inkább munka volt a külföldi lapok helyett a magyar újságot megszerettetni a közönséggel. A támadás sikerült s most az Ország-Világ abban az öröndetes helyzetben van, hogy hetről-hétre a legpompásabb képek kíséretében a magyar irodalom jeleseitől közölhet verseket és novellákat. Az újság kiadóhivatala Hold-utca 7. szám alatt van s mindenkinek szívesen küld mutatványpéldányt, hogy meggyőződhessenek a sorok igazságáról. A lap előfizetési ára negyedévre 2 frt, aki most előfizet, megkapja a karácsonyi díszes számot s a karácsonyi ajándékot, naptári részszel ellátott irodalmi almanacht. Melegen ajánljuk olvasóink figyelmébe e szép újságot, amelynél kedvezőbb karácsonyi ajándékot találni bajos dolog.

Magyar arckép-bélyegek. Harminc, különféle színben, gyönyörűen kiállított arcképcske áll előtűnk; történelmünk, irodalmunk és művészetünk legkiemelkedőbb alakjainak az arcképei. Olyanok ezek az arcképek, mint a levélbélyegek, csak a céljuk más. A gyermekek s a magyar ifjúság, de még a nagyok gyönyörködtetésére s okulására is vannak szánva. Minden bélyegen az arckép mellett ott látjuk a születés helyét, évét és napját és egyéb kronologikus adatokat, a keret pedig, a korát jellemzi annak, a kit ez a bélyeg megörökít. Eddig a következő 30 bélyeg-arckép jelent meg: Árpád, Szent István, IV. Béla, Nagy Lajos, Hunyadi János, Mátyás, Kinizsy, II. Rákóczy Ferenc, Dobó István, Zrínyi Miklós gróf, Bethlen Gábor, Pázmány Péter, Bocskay István, Werbőczy, Tinódy, Széchenyi, Kossuth L., Deák, Andrássy Gyula gróf, Eötvös, Petőfi, Kőlcsey, Vörösmarty, Arany János, Kisfaludy Károly, I. Ferenc József Magyarország apostoli királya, Erzsébet királyné, Liszt Ferenc, Jókai Mór, Munkácsy Mihály. — Ezután minden hónapban 10 bélyeg-arckép jelenik meg. Egy-egy bélyeg ára 1 krajcár, az album félvászonkötésben 60 kr, egész vászonkötésben 90 kr. Kiadja Wiesner J. Budapesten Eötvös-u. 46.

A mezei pockok és egerek, valamint az ellenök való védekezés.

(Vége.)

VI. Eljárás kötelező és együttes egérirtás esetén.

Ha az előző fejezetekben tárgyalt egér- és pockok-kérdésben még egyszer végig gondolunk, nagyon is értéhetővé válik, hogy a gazda egérirtására minden évben számíthat, ha e baj nem érte, az jelenlegi körülményeink között csak véletlen szerencse. És minthogy e véletlen szerencsére sohasem szabad támaszkodni, szükséges, hogy az egeret, pockot minden gazda mindentűnt és minden esztendőben a leg gondosabban irtsa. S így az egérkalmitásnak helyes és legkevesebb költséggel járó megoldása csak egyedül a gazdaközönségtől függ.

Ha a gazda szántáskor nem felelkezik meg arról, hogy egy egérpár egy év alatt kétszázra is szaporodhatik és ha szigorúan meghagyja szántó emberének, hogy az eke alól felkerülő minden egeret irtson s ha ott, hol a felszántás nem lehetséges (utak mentén levő füves helyeken, gyepes partokon, pajták és szérűk körül, kazlak és boglyák alján, vasuti töltéseken és vízszabályozási gáton) 14 napi időköz mulva kétszer foszforos pépet alkalmaz, akkor egérirtástól nem kell félnie.

Hol azonban a gazdák mégis megfelelkeznek e teendőről, ott nagy egérirtás esetén csak közös és kötelező védekezés vezetethet célhoz, de itt is szükséges, hogy annak okvetlen szükségességéről minden egyes védekező tag meg legyen győződve.

Ezen kötelező védekezés esetén az eljárás a következő lehet.

Szükséges, hogy a védekezés egységes legyen, valamint hogy ennek vezetése egy kézben összpontosuljon. Szükséges, hogy abban a vidék összes érdekelt-sége részt vegyen és pedig kötelező védekezés kimon-dása esetén pl. vármegyei szabályrendelet alapján esetleg büntetés terhe alatt is.*) Ez a kötelező védekezés kiter-

*) Bajorországban a rendőri büntetőtörvénykönyv (1871. dec. 26.) 120. §-a elrendeli, hogy „5 tallérig terjedhető bírsággal sújtható az, aki ellene cselekszik oly kerületi vagy községi rendőri rendelkezésnek, mely a földbirtokosokat a szántóföldeknek a káros rovarok ellen való megvédése végett közös működésre utasítja.” A württembergi rendőri büntetőtörvény (1871. dec. 27.) 33. §. 2. pontja e tekintetben még szigorúbb, mert elrendeli, hogy „a rendőri hatóságoknak a káros rovarok irtására vonatkozó intézkedéseit nem teljesítő 60 márkáig terjedhető bírsággal, vagy 14 napig terjedhető elzárással büntetessék.”

jedhet egy vagy több községre, egy vagy több járásra is. A védekezés egyszerre, előre megállapított és a helyi körülményeknek legjobban megfelelő perty szerint történjen. Az eljárás helyességét pedig hatósági közvegekkel kell ellenőrizni s ha valaki a védekezést hanyagságból elmulasztja, akkor a mulasztó költségén hajtassa azt végre az esetleg megállapított bírság kiszabása mellett a védekezést vezető maga.

Irtás módjával alkalmaztassék először az egereknek szántáskor való agyonveretése (IV. f. a.); eke alá nem kerülő helyeken a foszforos pép (IV. f. g.), vagy a hohbenheimi egérfogó (IV. f. f.); míg ellenben olyan helyeken, hol kis területen sok eger van, ott a foszforos pép és egérfogó árok (IV. e.).

Közös tulajdont képező területen, továbbá vasuti töltéseken, vízszabályozó gáton az irtás költségén történjen.

Általában az irtásmódok megállapításánál szolgáljon zsinórmértékül az, hogy a követendő mód egyszerű s a maga helyén zaklatás vagy károsodás nélkül alkalmazható legyen.

Az irtás legsikeresebb ideje a késő ősz vagy a korai tavasz, foszforméreges pépet csakis ilyenkor tanácsos alkalmazni, ellenben az agyonveretést minden szántáskor az év bármely szakában.

Foszforos pép alkalmazása esetén a foszfor beszerzéséről a védekezés vezetője gondoskodjék és ő legyen érte felelős is. Ezenkívül felvilágosítani kell minden egyes védekezőt arra a veszélyre, amely hanyagságból vagy esetleg gondatlanságból származhatik. S ez utóbbi oknál fogva a teljes biztonság okáért szükséges, hogy az ilyen méreg alkalmazása helyén jelen legyen valamely hatósági közeg.

Végül közös védekezés esetén szükséges, hogy tekintettel a helyi viszonyokra, megállapítsanak a IV. fejezet alapján azok az egerevő hasznos állatok is, a melyeknek kímélése ott kívánatos, vagy éppen szükséges.**)

***) A m. kir. állami rovarirtani állomás által kiadott s a mezei egerek és pockok elleni védekezésről szóló füzeteket — melyet mi is lapunkban ismertettünk — a gazdasági egyesület pénztárnokánál, Hus-véth Károly urnál a hozzáfutóló gazdák ingyen kapják.

Felelős szerkesztő:
Dr. BALOGHY ERNŐ,
köz- és váltó-üggyv. d.
Laptulajdonos és kiadó
BITTERMANN ANDOR.

HIRDETÉSEK.

764. szám.

1897.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírre teszi, hogy az apatini tek. kir. járásbíróóság 1897. évi 6176. számú végzése következtében dr. Gräber Lajos ügyvéd által képviselt apatini takarékpénztár javára Richter György apatini lakos ellen 300 frt s járulékaik erejéig 1895. évi december hó 9-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt, IV. Béla, Nagy Lajos, Hunyadi János, Mátyás, Kinizsy, II. Rákóczy Ferenc, Dobó István, Zrínyi Miklós gróf, Bethlen Gábor, Pázmány Péter, Bocskay István, Werbőczy, Tinódy, Széchenyi, Kossuth L., Deák, Andrássy Gyula gróf, Eötvös, Petőfi, Kőlcsey, Vörösmarty, Arany János, Kisfaludy Károly, I. Ferenc József Magyarország apostoli királya, Erzsébet királyné, Liszt Ferenc, Jókai Mór, Munkácsy Mihály. — Ezután minden hónapban 10 bélyeg-arckép jelenik meg. Egy-egy bélyeg ára 1 krajcár, az album félvászonkötésben 60 kr, egész vászonkötésben 90 kr. Kiadja Wiesner J. Budapesten Eötvös-u. 46.

Mely árverésnek az apatini kir. járásbíróóság 9855. 1897. sz. végzése folytán 300 frt tőkekövetelés, ennek 1895. évi február hó 26-ik napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 21 frt 55 kbrban bíróilag már megállapított költségek erejéig Apatinban a község-háznál leendő eszközzésére 1897-ik évi december hó 31-ik napjának délelőtti 11 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni. Kelt Apatinban, 1897. évi december hó 11-én.

Oláh János,

kir. bir. végrehajtó.

Pályázat.

Priglevica-Szt-Iván községi elemi iskolájánál előléptetés folytán tisedesbe jött osztálytanító állásra pályázatot nyitattik. Evi jövedelem: 400 frt készpénz, 2 öl kemény hasábfá és szabad lakás. A megválasztott tartozik a mindennapi és gazdasági ismétlő-iskola egyik osztályát tanítani. Tannyelv magyar-német. Pályázók felkéretnek, hogy folyamodványaikat **december hó 30-ig** a helybeli községi iskolaszékhez küldjék be. A megválasztott tartozik állását azonnal elfoglalni.

Priglevica-Szt-Iván (Bácsmegeye), 1897. dec. 11.

2—2

Az iskolaszék.

Alkalmazást nyer.

Egy a jegyzői teendők minden ágában teljes szakértelemmel bíró egyén 41 frt 66 kr havi díjazás mellett 1898-ik évi január hó 1-től számítva 2 vagy 3 hónapon keresztül alkalmazást nyerhet Parabutyon község jegyzői irodájában.

Parabutyon, 1897. évi december hó 13-án.

Szalay József,

jegyző.

3—1

Zombori Export-gőzmalom részvénytársaság
Zomborban.

Meghívó.

A zombori Export-gőzmalom részvénytársaság 1897. évi december hó 26-án d. e. 11 órakor a társaság igazgatósági épületében

rendkívüli közgyűlést

tart, melyre a t. részvényesek tisztelettel meghívottnak.

Zombor, 1897. évi december hó 15-én.

A zombori Export-gőzmalom részvénytársaság igazgatósága.
Napirend:

Az alapszabályoknak szükségessé vált módosítása.

1200. sz.
1897.

Árverési hirdetmény.

Karavukova község határában bitangásban talált egy jobb szemére vak, hátsócombján V. bélyeggel ellátott pej kanca-ló nyilvános árverés útján eladandó lévén, az árverési batárnap folyó évi december hó 30. napján d. e. 9 órára tüzetik ki. Felhívottnak mindazok, kik ezen lovat megvenni óhajtják, hogy a kitűzött határidőben Karavukova községházában jelenjenek meg.
Karavukova, 1897. december hó 8-án.

Rumbach Mihály, Hellmann Ádám,
jegyző. bíró.

11306 sz.
kig. 1897.

Pályázat.

Ó-Keér községben leköszönés folytán üresedésbe jött évi oszt. ért. 300 frtnyi előleges havi részletekben kifizetésre kerülő II-od irnoki állásra pályázatot hirdetek.

Felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, miszerint köllőleg felszerelt kérvényüket folyó évi december hó 26-ig nálam benyujtsák, mert később érkező folyamodványok nem fognak tekintetbe vétetni.

Ujvidék, 1897. évi december hó 9-én.

Michailovits,
főszolgabíró.

Faeladás.

A doroszlói erdőben mindennemű szerszámfa

köbméterenként 8 frttól 12 frtig, azonkívül

- I. oszt. cserhasáb méter 3 frt,
- I. oszt. tölgyhasáb méter 2 frt 50 kr,
- I. oszt. dorong méter 2 frt 25 frt,
- II. oszt. hasábfá kevert méter 2 frt,
- II. oszt. dorong kevert méter 1 frt 50 kr.

Bővebbet a tulajdonosok

Kovács és Csernicsek
Doroszlón.

4-2
12995. sz.
kig. 1897.

Pályázati hirdetmény.

Bács-Bodrogh vármegye b. kulai járásába bekebelezett és Kucura székhelyvel reudszerezített XV. körállatorvosi állásra pályázatot hirdetek.

Felhívom az ezen állást elnyerni óhajtókat, hogy az 1883. évi I. t. c. és az 1888. évi VII. t. c. értelmében felszerelendő kérvényüket a nyelvismertüket és eddigi alkalmazásukat igazoló bizonyítvánnyal kiegészítve hozzám 1898. évi január hó 20-ig annál is inkább nyujtsák be, mivel az ezen tul érkezöket figyelembe nem fogom venni.

Ezen körállatorvosi állás következő javadalmazással van egybekapcsolva: évi 600 frt készpénz fizetés, a körhöz tartozó községektől természetben ingyen fuvar. A gyógykezelési díjak egyezségileg fognak megállapittatni.

B. Kulán, 1897. évi november hó 28-án.

Dr. Széchenyi Tamás,
főszolgabíró.

3-2
7328. sz.
kig. 1897.

Pályázati Hirdetmény.

Bács-Bodrogh vármegye zombori járáshoz tartozó O-Szivac és Uj-Szivac községekből alakult állategészségügyi kört képező ó-szivaci körállatorvosi állás leköszönés folytán megürültvén, ezen állásnak betöltése iránt ezennel pályázatot hirdetek. Felhívottnak pályázni óhajtók, hogy ezen 600 (hatszáz) frt készpénz fizetéssel és a kölcsönösen megállapított látogatási díjakkal és buszszemle díjjal javadalmazott állásra az 1883. évi I. és 1888. évi VII. t. c. értelmében felszerelt pályázati kérvényüket hozzám f. évi december hó 31-éig terjesszék be.

Zombor, 1897. évi december hó 6-án.

Főszolgabíró szabads.:
Vujevich Lajos,
szolgabíró.

3-3

VÉGELEDÁS A GÓLYÁNÁL!

Más üzletág meghonosítása folytán

GYERMEKJÁTEKOK és BABÁK

olcsó áron eladottnak.

Együttal ajánljuk ujonnan berendezett és nagyválasztéku

női-ruhaszövet-raktárunkat, férfi- és női divatárunkat.

Női kalapok az idény előrehaladtával fél áron adottnak el.

Szíves figyelmébe ajánljuk a nagyérdemű közönségnek NAGYVÁLASZTÉKU és DUSAN BERENDEZETT

CIPÓRAKTÁRUNKAT,

mely mértékvtel és javítóműhelyvel van egybekötve.

Tisztelettel

HIRSCHENHAUSER és KOVÁCS,

DIVATÁRUHÁZA A „KORZON”
ZOMBORBAN.

4-2

Legnagyobb és legolcsóbb cipőbevásárlási forrás!

A n. é. közönségnek tisztelettel tudomására adom, hogy a legnagyobb gyárakkal való 24 évi összekötéseim és készpénzbeli nagybani bevásárlásaim ama kellemes helyzetbe juttattak, hogy

összes cipőárúimat tetemesen leszállított, olcsó árak mellett adhatom el.

Ajánlom egész nagy raktáramat, különösen nagy választéku téli férfi-, női- és gyermekcipőket, nemkülönbén utolsó divatu bali cipőket:

kivágott fehér glace bőrből 1 frt 90 kr, kivágott fekete bőrből 1 frt 70 kr, kivágott lakbőrből 2 frt

Mint 24 év óta, ugy ezental is t. vevőimnek csak a legjobb árakat a legolcsóbb árakban fogom kiszolgáltatni. Kérek minél számosabb látogatást, hogy erről meggyőződést szerezhessenek.
Zombor, 1897. évi november hó 28-án.

Tisztelettel

HOLLÄNDER JÓZSEF,

cipőkereskedő, (főutca).

12-5

Az előkelő világ arcszeplője a

Királynő arccrème,

mely hatásánál fogva föltimul minden eddig ismert arcszeplítő szereket.

Ártalmas alkatrészeketl ment, nem tartalmaz zsíros anyagot, a bőr által teljesen felszívatik. Rövid használat után eltávolít az arcról minden börtisztatlanságot, u. m.: szeplőt, májfoltot, pörseést, mitessert stb., a bőrt fénytelen simává és hófehérre teszi, nappali használata megóvja az arcot a szél és hideg káros hatásától. Igen alkalmas színházak és estélyekre, mivel a hölgyor általa jobban tapad és az arcon állandóan megmarad.

EGY TÉGELY 70 KR.

Királynő crème szappan,

melynek alkatrészei a Királynő arccrème-el szoros összefüggésben vannak, a bőrnek simaságot, üdéséget kölcsönöz. Kiváló jó illatánál fogva legelső toilette szappan. Egy darab 50 kr.

„Mivel hasonló névvel teljesen értékelen és ártalmas utánozások vannak, minden tégely vedjegyemmel van lezárva.” Egyedül kapható:

LEMESVÁRY JÓZSEF

Angyal-gyógyszertárban ZOMBORBAN.
52-50 Postai megrendelések gyorsan eszközöltetnek.

HARISNYAKÖTÖDE.

ENGEL MÓR

HIMZESI ELŐNYOMDA.

NŐI- ÉS FÉRFI DIVATÁRU UJDONSÁGOK TÁRA

ZOMBORBAN.

A n. é. közönség szíves figyelmébe!

Mint minden évben, ugy az idén is december 1-től december 25-éig

NAGY KARÁCSONYI VÁSÁRT

rendezek,

amidőn az összes raktáron levő áruk tetemesen leszállított árak mellett

ADATNAK EL.

KÉSZ NŐI FEHÉRNEMŰEK,

u. m.: corsettek, ingek, szoknyák, bugyogók, ágyak, vászon, chiffon és selyemárak teljesen kiárusítottattnak.

Teljes tisztelettel

ENGEL MÓR.

8-6

Zombor. Bittermann Nándor és fia könyv- és könyvnyomdájából.

XX. é

Egész...
Fél...
Negye...

A la...
illető...
szerke...
a lapu...

Egyes...

Nem...
kődését...
kivüli mag...
képviselő...
Appon...
sikra a pr...
mindjárt...
pártnak...
beszédet.

Az...
képviselő...
a sok hi...
igazi pénz...
képviselő...
nem szenv...
nyeken és...
amely java...
hosszabbit...
alapján ö...
által, hane...
ténik gond...
Heged...
beszél. M...
madhatatlan...
melyet nem...
szenvedély...
ismerjen el...
határozottan...
jog konst...
hogy a ve...
szövetség...
ugyan, ha...
miatt nem...
szakított...
zódés, mely...
1-én megs...
gyakorlatba...
szonyait ö...
rögtön meg...
kormány ja...
vaslatától...
azonnal va...
állapotnak

A

Unalm...
szágnál vég...
hópelyhekk...
Itt üll...
kedvűen ball...
megrázza a...
söhajszere...
be, ugy fáz...
ismét kitor...
badult volna...
a világot. Me...
tova siet.

Körül...
tam ki. De...
kes. Üresek...
szakácsköny...
próbára pü...
S az id...
Az az idő, a...
ember kárty...
most kimen...
Unalm...
kezdem lapoz...
neven megaka...
szer. Egy ne...
név. Mily es...
hallottam! El...
el is képzel...
arc. Fekete...
ajakkal.

Minél t...
zottabban ér...
vendöbelmet...
Elza! M...
hivni a legsze...
ég legfényese...
Az nap...
nevű női ism...
éjjel terveket...
nyekben női